

UCHWAŁA Nr//21
SEJMIKU WOJEWÓDZTWA MAŁOPOLSKIEGO
z dnia2021 r.

w sprawie wprowadzenia na obszarze Miasta Nowy Targ ograniczeń w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw

Na podstawie art. 18 pkt 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1668 z późn. zm.) w związku z art. 96 ust. 1, 6, 7 i 9 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1219 z późn. zm.), uchwala się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§1

1. W celu zapobieżenia negatywnemu oddziaływaniu na zdrowie ludzi i na środowisko, w granicach administracyjnych Miasta Nowy Targ w zakresie obszaru wyznaczonego:
 - od zachodu ulicą Krakowską od mostu na potoku Czarny Dunajec do wiaduktu nad Aleją Tysiąclecia,
 - od południa Aleją Tysiąclecia od wiaduktu, po którym biegnie ulica Krakowska do mostu nad potokiem Biały Dunajec,
 - od wschodu potokiem Biały Dunajec od Alei Tysiąclecia do zbiegu z potokiem Czarny Dunajec,
 - od północy prawobrzeżnym wałem przeciwpowodziowym potoku Czarny Dunajec od zbiegu z potokiem Biały Dunajec do ulicy Krakowskiej,

wprowadza się ograniczenia i zakazy określone niniejszą uchwałą.

2. Ilekroć w niniejszej uchwale jest mowa o:

- 1) **rozpoczęciu eksploatacji instalacji** – należy przez to rozumieć pierwsze uruchomienie w miejscu obecnego użytkowania.
- 2) **paliwach stałych** – należy przez to rozumieć paliwa stałe w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt. 4a z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (t.j. Dz.U z 2021 poz.133),
- 3) **biomasie** – należy przez to rozumieć biomasę pozyskaną z drzew i krzewów oraz roślinną z rolnictwa.
- 4) **Rozporządzeniu Komisji (UE) 2015/1189** – należy przez to rozumieć Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/1189 z dnia 28 kwietnia 2015 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla kotłów na paliwo stałe (Dz.U.U.E.L.2015 r. Nr 193, poz.100),
- 5) **Rozporządzenia Komisji (UE) 2015/1185** – należy przez to rozumieć Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/1185 z dnia 24 kwietnia 2015 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla miejscowych ogrzewaczy pomieszczeń na paliwo stałe (Dz.U.U.E.L.2015 r. Nr 193, poz.1).

§2

Rodzaje instalacji, dla których wprowadza się ograniczenia i zakazy w zakresie ich eksploatacji to instalacje, w których następuje spalanie paliw w rozumieniu art. 3 pkt. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 833 z późn. zm.), w szczególności kocioł, kominek i piec, jeżeli:

- 1) dostarczają ciepło do systemu centralnego ogrzewania lub
- 2) wydzielają ciepło poprzez:
 - a) bezpośrednie przenoszenie ciepła lub
 - b) bezpośrednie przenoszenie ciepła w połączeniu z przenoszeniem ciepła do cieczy lub
 - c) bezpośrednie przenoszenie ciepła w połączeniu z systemem dystrybucji gorącego powietrza.

§3

Podmiotami, dla których wprowadza się zakazy są podmioty eksploatujące instalacje wskazane w §2.

Rozdział 2

Ograniczenia dotyczące rodzaju paliw

§4

1. W instalacjach wskazanych w § 2 do 31 grudnia 2029 r. zakazuje się spalania:
 - 1) paliw stałych, o których mowa w art. 7 ust. 7a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw,
 - 2) biomasy o wilgotności w stanie roboczym powyżej 20%.
2. W instalacjach wskazanych w § 2 od dnia 1 stycznia 2030 r. zakazuje się spalania paliw stałych innych niż biomasa o wilgotności w stanie roboczym nie wyższej niż 20%.

Rozdział 3

Ograniczenia dotyczące instalacji, w których następuje wyłącznie spalanie biomasy

§5

W przypadku instalacji, o których mowa w §2, których eksploatacja rozpoczęła się lub rozpocznie się przed 1 stycznia 2023 r., dopuszcza się spalanie biomasy o wilgotności w stanie roboczym nie wyższej niż 20%, jeżeli:

- 1) W przypadku instalacji wskazanych w §2 pkt 1, spełnione są łącznie następujące warunki:
 - a) spalanie paliwa zachodzi w instalacjach, które zapewniają minimalne poziomy sezonowej efektywności energetycznej i normy emisji zanieczyszczeń dla sezonowego ogrzewania pomieszczeń określone w punkcie 1 załącznika II do Rozporządzenia Komisji (UE) 2015/1189,
 - b) umożliwiają wyłącznie automatyczne podawanie paliwa, za wyjątkiem instalacji zgazowujących paliwo
- 2) W przypadku instalacji wskazanych w §2 pkt 2 spalanie paliwa zachodzi w instalacjach, które spełniają minimalne poziomy sezonowej efektywności energetycznej i normy emisji zanieczyszczeń dla sezonowego ogrzewania pomieszczeń określone w punkcie 1 i 2 załącznika II do Rozporządzenia Komisji (UE) 2015/1185.

§6

1. W przypadku instalacji, o których mowa w §2, których eksploatacja rozpocznie się po 31 grudnia 2022 r., dopuszcza się spalanie biomasy o wilgotności w stanie roboczym nie wyższej niż 20%, jeżeli:

- 1) W przypadku instalacji wskazanych w §2 pkt 1 spełnione są łącznie następujące warunki:
 - a) spalanie paliwa zachodzi w instalacjach, które zapewniają minimalne poziomy sezonowej efektywności energetycznej i normy emisji zanieczyszczeń dla sezonowego ogrzewania pomieszczeń określone w punkcie 1 załącznika II do Rozporządzenia Komisji (UE) 2015/1189, przy czym emisje cząstek stałych dotyczące sezonowego ogrzewania pomieszczeń, o których mowa w lit. c pkt 1 tegoż załącznika nie mogą przekraczać 20 mg/m³.
 - b) umożliwiają wyłącznie automatyczne podawanie paliwa, za wyjątkiem instalacji zgazowujących paliwo
 - 2) W przypadku instalacji wskazanych w §2 pkt 2 spełnione są łącznie następujące warunki:
 - a) spalanie paliwa zachodzi w instalacjach z zamkniętą komorą spalania, spełniających minimalne poziomy sezonowej efektywności energetycznej i normy emisji zanieczyszczeń dla sezonowego ogrzewania pomieszczeń określone w punkcie 1 i 2 załącznika II do Rozporządzenia Komisji (UE) 2015/1185,
 - b) spalanie zachodzi w instalacjach wyposażonych w termostatyczny regulator dostarczania powietrza do procesu spalania dedykowany dla użytkowanego urządzenia, z kodowanym dostępem do ustawień.
2. Postanowienia ust. 1 pkt. 2 nie dotyczą instalacji wymienionych w art. 1 ust. 2 Rozporządzenia Komisji (UE) 2015/1185. Instalacje te mogą być eksploatowane po spełnieniu warunków wskazanych §5 pkt. 2 bez względu na moment rozpoczęcia eksploatacji.

Rozdział 4

Ograniczenia dotyczące instalacji, w których następuje spalanie paliw stałych innych niż biomasa

§7

W przypadku instalacji, o których mowa w §2, z zastrzeżeniem § 4 oraz § 11, dopuszcza się spalanie paliw stałych innych niż biomasa o wilgotności w stanie roboczym nie wyższej niż 20%, jeżeli spełnione są łącznie następujące warunki:

- 1) eksploatacja instalacji rozpoczęła się przed 1 stycznia 2022 roku,
- 2) spełniają wymagania określone w § 4 lub § 5 uchwały Nr XXXII/452/17 Sejmiku Województwa Małopolskiego z dnia 23 stycznia 2017 r. w sprawie wprowadzenia na obszarze województwa małopolskiego ograniczeń i zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw (Dz. Urz. Woj. Małop. poz. 787), a podmioty eksploatujące instalacje są zobowiązane do wykazania spełniania tych wymagań zgodnie z § 7 tej uchwały.

Rozdział 5

Obowiązki podmiotów objętych uchwałą w zakresie niezbędnym do kontroli realizacji uchwały

§8

Podmiot eksploatujący instalację jest zobowiązany do wykazania spełnienia wymagań określonych w §5 – 7 niniejszej uchwały poprzez przedstawienie dokumentów potwierdzających spełnienie tych wymagań, w szczególności:

- 1) dokumentacji z badań,
- 2) dokumentacji technicznej urządzenia,
- 3) instrukcji dla instalatorów i użytkowników, o której mowa w punkcie 2 lit. a załącznika II do Rozporządzenia Komisji (UE) 2015/1189 oraz w punkcie 3 lit. a załącznika II do Rozporządzenia Komisji (UE) 2015/1185,
- 4) deklaracji właściwości użytkowych zgodnej z Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011 z dnia 9 marca 2011 r. ustanawiającym zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylającym dyrektywę Rady 89/106/EWG (Dz.U.UE.L.2011 r. Nr 88 poz. 5).

§9

Podmiot eksploatujący instalację jest zobowiązany do wykazania spalania paliwa spełniającego wymagania określone w § 4 ust. 1 pkt 1) niniejszej uchwały poprzez przedstawienie organom uprawnionym do kontroli świadectwa jakości paliwa stałego, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Rozdział 6

Przepisy przejściowe i dostosowujące

§10

Do eksploatacji instalacji wymienionych w §2 znajdujących się w granicach administracyjnych Miasta Nowy Targ w zakresie obszaru wyznaczonego:

- od zachodu ulicą Krakowską od mostu na potoku Czarny Dunajec do wiaduktu nad Aleją Tysiąclecia,
- od południa Aleją Tysiąclecia od wiaduktu, po którym biegnie ulica Krakowska do mostu nad potokiem Biały Dunajec,
- od wschodu potokiem Biały Dunajec od Alei Tysiąclecia do zbiegu z potokiem Czarny Dunajec,
- od północy prawobrzeżnym wałem przeciwpowodziowym potoku Czarny Dunajec od zbiegu z potokiem Biały Dunajec do ulicy Krakowskiej,

nie stosuje się uchwały Nr XXXII/452/17 Sejmiku Województwa Małopolskiego z dnia 23 stycznia 2017 r. w sprawie wprowadzenia na obszarze województwa małopolskiego ograniczeń i zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw (Dz. Urz. Woj. Małop. poz. 787), o ile wyraźnie nie wskazano inaczej.

§ 11

1. Dla instalacji wskazanych w § 2 pkt. 1, niezależnie od tego jaki rodzaj dopuszczonego paliwa stałego jest w nich spalany, będą obowiązywać wymagania wskazane w § 5 pkt. 1:
 - 1) od dnia 1 stycznia 2023 r. dla instalacji, których eksploatacja rozpoczęła się przed 1 lipca 2017 r. niespełniających wymagań w zakresie sprawności cieplnej i emisji zanieczyszczeń określonych dla klasy 3, 4 lub 5 według normy PN-EN 303-5:2012,
 - 2) od dnia 1 stycznia 2027 r. dla instalacji, których eksploatacja rozpoczęła się przed 1 lipca 2017 r. spełniających wymagania w zakresie sprawności cieplnej i emisji zanieczyszczeń określonych dla klasy 3 lub klasy 4 według normy PN-EN 303-5:2012.
2. Instalacje wskazane w § 2 pkt. 1, niezależnie od tego jaki rodzaj dopuszczonego paliwa stałego jest w nich spalany, których eksploatacja rozpoczęła się przed 1 lipca 2017 r. spełniające wymagania w zakresie sprawności cieplnej i emisji zanieczyszczeń określonych dla klasy 5 według normy PN-EN 303-5:2012 – mogą być eksploatowane do końca żywotności technicznej urządzenia, z zastrzeżeniem § 4 ust. 2.
3. Dla instalacji wskazanych w §2 pkt 2, niezależnie od tego jaki rodzaj dopuszczonego paliwa stałego jest w nich spalany, których eksploatacja rozpoczęła się przed 1 lipca 2017 r., będą obowiązywać od dnia 1 stycznia 2023 r. wymagania wskazane w § 5 pkt. 2, chyba że instalacje te będą:
 - 1) osiągać sprawność cieplną na poziomie co najmniej 80% lub
 - 2) zostaną wyposażone w urządzenie zapewniające redukcję emisji pyłu do wartości określonych w punkcie 2 lit. a załącznika II do Rozporządzenia Komisji (UE) 2015/1185.

Rozdział 7

Przepisy końcowe

§ 12

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Województwa Małopolskiego.

§13

1. Uchwała podlega publikacji w Dzienniku Urzędowym Województwa Małopolskiego.
2. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.

UZASADNIENIE

Jednym z obowiązków władz publicznych, a więc również jednostek samorządowych jest dbałość o jakość środowiska, w tym podejmowanie działań minimalizujących negatywny wpływ zanieczyszczeń powietrza na zdrowie ludzi (art. 74 ust. 2 Konstytucji). Obowiązki te wynikają przede wszystkim z Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, znajdują jednak odzwierciedlenie także w innych przepisach krajowych, takich jak ustawa *Prawo ochrony środowiska* (zwana dalej POŚ) oraz odpowiednie przepisy wykonawcze w postaci rozporządzeń. Konstytucja zapewnia wszystkim obywatelom prawo do życia i ochrony zdrowia, na które wpływ ma także środowisko, w którym żyją. Dbłość o życie mieszkańców wyrażana jest m.in. poprzez dbałość o środowisko.

Polska jako kraj członkowski Unii Europejskiej, zobowiązana jest do przestrzegania europejskich norm wyznaczonych w odniesieniu do jakości powietrza. Zostały one określone w celu ochrony społeczeństwa poprzez zapewnienie poziomów zanieczyszczeń w powietrzu, gwarantujących ich możliwie minimalny negatywny wpływ na zdrowie człowieka. Na poziomie międzynarodowym normy te określa Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy (tzw. Dyrektywa CAFE). Wprowadza ona wartości dopuszczalne oraz docelowe poziomów substancji w powietrzu.

W przypadku pyłu PM10 poziom średnioroczny nie może przekraczać wartości $40 \mu\text{g}/\text{m}^3$, a **stężenie dobowe wynoszące powyżej $50 \mu\text{g}/\text{m}^3$ nie może wystąpić częściej niż 35 dni w ciągu roku**. Zgodnie z Dyrektywą normy te powinny zostać osiągnięte do 2005 roku. W przypadku pyłów drobnych – PM2,5 – osiągnięcie norm podzielone zostało na fazy. W I fazie – do 2015 r. kraje członkowskie UE zobowiązane były zapewnić, że stężenie średnioroczne nie przekroczy $25 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Poczynając od roku 2020 (w fazie II) norma ta została zaostrzona i wynosi $20 \mu\text{g}/\text{m}^3$.

Normy stężeń zanieczyszczeń zostały również wyznaczone względem metali ciężkich oraz wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych (WWA). Zostały one zawarte w Dyrektywie 2004/107/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie arsenu, kadmu, rtęci, niklu i wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych w otaczającym powietrzu. W przypadku benzo(a)pirenu, który należy do grupy WWA, poziom docelowy stężenia średnioroczny wynosi $1 \text{ ng}/\text{m}^3$ i zgodnie z przepisami europejskim powinien zostać osiągnięty do 31 grudnia 2012 roku. Opisane dyrektywy zostały transponowane do prawa polskiego poprzez rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2012 r. poz. 1031 z późn. zm.).

Należy dodatkowo zwrócić uwagę, iż niezależnie od wyznaczonych poziomów dopuszczalnych i docelowych substancji, które stanowią prawną normę jakości

powietrza, Światowa Organizacja Zdrowia opracowała rekomendacje w zakresie stężeń zanieczyszczeń w powietrzu. Głównym czynnikiem decydującym o rekomendowanych poziomach był wpływ szkodliwych substancji na zdrowie ludzi. Światowa Organizacja Zdrowia zaleca, by poziomy zanieczyszczeń nie przekraczały następujących wartości:

- PM_{2,5}: średnie stężenie roczne poniżej 10 µg/m³, zaś średnie stężenie 24-godzinne poniżej 25 µg/m³.
- PM₁₀: średnie stężenie roczne poniżej 20 µg/m³, zaś średnie stężenie 24-godzinne poniżej 50 µg/m³.

Jednocześnie Światowa Organizacja Zdrowia podkreśla, iż nie określono dotąd poziomów zanieczyszczeń w powietrzu, które wprost można uznać za bezpieczne dla zdrowia i życia. Problem zanieczyszczenia powietrza jest w dzisiejszych czasach tak istotny, że WHO wskazuje zmiany klimatu oraz zanieczyszczenie powietrza jako największe z dziesięciu zagrożeń dla zdrowia publicznego (2019)¹.

Dyrektywa CAFE nie tylko wyznacza normy jakości powietrza, do których spełnienia zobowiązuje państwa członkowskie. Wskazuje ona również ścieżkę postępowania w sytuacji nieosiągnięcia norm w wyznaczonych terminach. Kraje członkowskie zobowiązane są w takich przypadkach do sporządzenia programów ochrony powietrza określających odpowiednie działania naprawcze tak, by okres, w którym normy nie są dotrzymane, był jak najkrótszy. Potwierdzają to znowelizowane w 2019 roku przepisy krajowe w zakresie ochrony środowiska. Zgodnie z art. 91 ust. 9ac POŚ *„Opracowany przez zarząd województwa projekt uchwały w sprawie programu ochrony powietrza powinien określać działania naprawcze, tak aby okresy, w których nie są dotrzymane poziomy dopuszczalne lub docelowe lub pułap stężenia ekspozycji, były jak najkrótsze.”*

W *Programie ochrony powietrza dla województwa małopolskiego*, który został przyjęty Uchwałą Nr XXV/373/20 Sejmiku Województwa Małopolskiego z dnia 28 września 2020 r. przewidziano przygotowanie i przyjęcie uchwał wprowadzających na wniosek gminy ograniczenia w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw (na podstawie art. 96 POŚ). By jednak zachować spójność ewentualnych dodatkowych regulacji wprowadzanych w różnych gminach, zaplanowano również opracowanie do 31 marca 2021 roku ujednoczonych zasad wprowadzania regulacji opartych na art. 96 POŚ. Wytyczne te zostały przedstawione gminom.

W dniu 24 maja 2021 r. Rada Miasta Nowy Targ podjęła uchwałę *w sprawie: rezolucji Rady Miasta Nowy Targ, adresowanej do Marszałka Województwa Małopolskiego, dotyczącej wprowadzenia zakazu montażu i eksploatacji instalacji*

¹ Światowa Organizacja Zdrowia, Ten threats to global health in 2019

w których następuje spalanie węgla dla obszaru Gminy Miasto Nowy Targ objętego Miejscowym Planem Zagospodarowania Przestrzennego Nowy Targ 22 (Centrum).²

Wobec powyższego, w celu realizacji zapisów Programu ochrony powietrza dla województwa małopolskiego, a także celów wskazanych w krajowych dokumentach strategicznych i kierując się zasadą praworządności, Sejmik Województwa Małopolskiego postanawia wprowadzić dla obszaru Gminy Miasto Nowy Targ objętego Miejscowym Planem Zagospodarowania Przestrzennego Nowy Targ 22 (Centrum) ograniczenia w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw. Możliwość taką przewiduje art. 96 ustawy POŚ (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1219 z późn. zm.).

Zgodnie z art. 96 ust. 1 POŚ sejmik województwa może, w drodze uchwały, w celu zapobieżenia negatywnemu oddziaływaniu na zdrowie ludzi lub na środowisko, wprowadzić ograniczenia lub zakazy w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw. Niniejsza uchwała stosownie do postanowień art. 96 ust. 1 POŚ jest podejmowana w celu zapobieżenia negatywnemu oddziaływaniu na zdrowie ludzi oraz środowisko i wprowadza ograniczenia w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw.

Istnieje wiele dowodów naukowych, które wskazują, że zarówno długoterminowe, jak i krótkoterminowe narażenie na zanieczyszczenie pyłami zawieszonymi ma negatywny wpływ na zdrowie ludzi. Grupami szczególnie narażonymi na oddziaływanie szkodliwych substancji są dzieci i osoby starsze, kobiety w ciąży, a także osoby cierpiące na choroby układu oddechowego czy układu krążenia, osoby z cukrzycą, otyłością oraz osoby o niskim statusie socjoekonomicznym. Narażenie na oddychanie zanieczyszczonym powietrzem wiąże się między innymi ze zwiększoną umieralnością oraz skróceniem oczekiwanej długości życia. Prowadzi ono także do przedwczesnych zgonów, schorzeń układu krążenia i układu oddechowego, w tym zwiększonej liczby hospitalizacji oraz przyjęć na oddziałach ratunkowych w wyniku zawału serca oraz udaru mózgu. Dodatkowo benzo(a)piren jest substancją o silnych własnościach mutagennych i kancerogennych (przyczynia się m.in. do raka płuc).

Krótkookresowa ekspozycja na wysokie stężenia w okresie od kilku godzin do kilku dni powoduje najczęściej gwałtowną i ostrą reakcję organizmu najbardziej wrażliwych grup społeczeństwa. Narażenie długoterminowe powoduje z kolei występowanie skutków chorób przewlekłych. Międzynarodowa Agencja Badań nad Rakiem IARC (ang. International Agency for Research on Cancer) uznała, iż istnieją niezbita dowody potwierdzające, że narażenie na zanieczyszczenie powietrza oraz na sam pył zawieszony i zawarte w nim zanieczyszczenia (benzo(a)piren, arsen, kadm, nikiel) powoduje raka płuc. Innymi skutkami, które potwierdzone są coraz

² Uchwała Nr XXX/325/2021 Rady Miasta Nowy Targ z dnia 24 maja 2021 roku w sprawie: rezolucji Rady Miasta Nowy Targ, adresowanej do Marszałka Województwa Małopolskiego, dotyczącej wprowadzenia zakazu montażu i eksploatacji instalacji w których następuje spalanie węgla dla obszaru Gminy Miasto Nowy Targ objętego Miejscowym Planem Zagospodarowania Przestrzennego Nowy Targ 22 (Centrum).

liczniejszymi badaniami naukowymi, są m.in. spowolnienie rozwoju płodu i ryzyko przedwczesnego porodu oraz inne poważne konsekwencje zdrowotne na etapie dorosłości, takie jak choroby układu nerwowego, alergie, astma czy cukrzyca, u dzieci narażonych na pył zawieszony i jego toksyczny skład w okresie prenatalnym i okołoporodowym.

Wyraźnie podkreślić należy, iż Światowa Organizacja Zdrowia wskazuje, że **nie można określić progu stężenia pyłu zawieszzonego, poniżej którego nie są obserwowane negatywne skutki zdrowotne**. Ponadto jak wskazują badania Europejskiej Agencji Środowiska, Polska zajmuje 4 miejsce wśród krajów europejskich pod względem liczby przedwczesnych zgonów związanych z narażeniem na pył PM_{2,5}.³ Jakość powietrza w województwie małopolskim jest jedną z najgorszych w całej Polsce. Szacuje się, iż wysokie zanieczyszczenie powietrza pyłem zawieszonym przyczynia się do przedwczesnej śmierci ok. 3,7 tys. osób rocznie.

Zanieczyszczenie powietrza związane jest także z konsekwencjami ekonomicznymi, które nazywane są tzw. kosztami zewnętrznymi. Są one związane m.in. z wydatkami, jakie są ponoszone bezpośrednio przez ludzi chorujących z powodu zanieczyszczenia powietrza w związku z opieką zdrowotną. Są to również koszty generowane w ramach państwowego systemu opieki zdrowotnej spowodowane mniejszą produktywnością, w tym także nieobecnością w pracy, związane z przedwczesną umieralnością, a także straty materialne w postaci niszczenia budynków. Zła jakość powietrza ma również negatywne oddziaływanie na postrzeganie wśród turystów oraz potencjalnych inwestorów. W skutek pogorszonej jakości powietrza ruch turystyczny może ulec zmniejszeniu, zwłaszcza w sezonie grzewczym.

W *Programie ochrony powietrza dla województwa małopolskiego z 2020 r.* przedstawione zostały wyniki analizy przeprowadzonej przez Małopolskie Obserwatorium Rozwoju Regionalnego dotyczącej wpływu ekonomicznego złej jakości powietrza w skali lokalnej. Wykazała ona, iż poziom zanieczyszczenia powietrza przekłada się na poziom absencji chorobowej w województwie. W zakresie absencji chorobowej powiązanej z ekspozycją na zanieczyszczone powietrze Małopolanie tracą od 2,05 mln do 2,23 mln dni pracy rocznie z powodu zanieczyszczeń powietrza. Średni roczny koszt utraconych dni pracy powiązany z pensją brutto wynosi 400 mln złotych. W ramach analizy oszacowano również dla każdego powiatu średni poziom absencji w pracy, wynikającej z grupy chorób spowodowanych zanieczyszczeniem powietrza, przypadający na 1 pracującego. W grupie powiatów z najwyższym średnim poziomem absencji znalazły się: Nowy Sącz (5,23 dnia na osobę), limanowski (5,13), gorlicki (5,04), chrzanowski (4,84), miechowski (4,79) oraz oświęcimski (4,74). W skali województwa całkowita wartość

³ Źródło: Pyły drobne w atmosferze. Kompendium wiedzy., prof. dr hab. inż. Katarzyna Juda-Rezler, dr inż. Barbara Toczko, Biblioteka Monitoringu Środowiska, Warszawa 2016

ponoszonych kosztów zewnętrznych, jakie wynikają z obecnego poziomu emisji zanieczyszczeń może sięgać 6,7 mld zł.

Zgodnie z art. 96 ust. 6 pkt 1 ustawy POŚ uchwała powinna określać granice obszaru, na którym wprowadza się ograniczenia lub zakazy. Niniejsza uchwała dotyczy obszaru w granicach administracyjnych Miasta Nowy Targ w zakresie obszaru wyznaczonego:

- od zachodu ulicą Krakowską od mostu na potoku Czarny Dunajec do wiaduktu nad Aleją Tysiąclecia,
- od południa Aleją Tysiąclecia od wiaduktu, po którym biegnie ulica Krakowska do mostu nad potokiem Biały Dunajec,
- od wschodu potokiem Biały Dunajec od Alei Tysiąclecia do zbiegu z potokiem Czarny Dunajec,
- od północy prawobrzeżnym wałem przeciwpowodziowym potoku Czarny Dunajec od zbiegu z potokiem Biały Dunajec do ulicy Krakowskiej.

Obszar ten jest równoważny z obszarem objętym Miejscowym Planem Zagospodarowania Przestrzennego Nowy Targ 22 (Centrum)⁴. W niniejszej uchwale obszar zdefiniowany został jednak poprzez bezpośrednie wskazanie jego granic, by nie był on zależny od zmian ustaleń Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego.

Wprowadzenie przedmiotowych ograniczeń na ww. obszarze uzasadnione jest w szczególności tym, że pomiary jakości powietrza prowadzone na terenie Miasta Nowy Targ w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska, wskazują na występowanie bardzo wysokich poziomów stężeń zanieczyszczeń w powietrzu. Regularnie przekraczane są poziomy dopuszczalne i docelowe pyłu zawieszonego PM10 i PM2,5 oraz benzo(a)pirenu w powietrzu. W 2020 roku spośród wszystkich stacji pomiarowych zlokalizowanych na terenie województwa małopolskiego, jedynie pomiary na stacji w Nowym Targu wskazały przekroczenie rocznego poziomu dopuszczalnego pyłu PM10. W pozostałej części województwa norma w tym zakresie została dotrzymana.

Pod kątem oceny jakości powietrza Nowy Targ zlokalizowany jest na obszarze strefy małopolskiej, która w 2020 r. zakwalifikowana została do klasy C ze względu na przekroczenia norm następujących zanieczyszczeń:

- pyłu PM10 (w odniesieniu do średniej rocznej oraz do średniej dobowej, w Mieście Nowy Targ niedotrzymane zostały obie normy zgodnie z *Roczną oceną jakości powietrza w województwie małopolskim za rok 2020*),
- pyłu PM2,5 (w odniesieniu do średniej rocznej),

⁴ Zgodnie z Uchwałą Nr XIV/147/2019 Rady Miasta Nowy Targ z dnia 18 listopada 2019 roku w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego NOWY TARG 22 (Centrum)

- benzo(a)pirenu (w odniesieniu do średniej rocznej).

Jakość powietrza w Nowym Targu mierzona jest z wykorzystaniem stacji pomiarowej Państwowego Monitoringu Środowiska zlokalizowanej na Placu Słowackiego. Jest to stacja tła miejskiego uruchomiona w 2016 roku, gdzie dokonuje się pomiaru stężenia dwutlenku siarki, pyłu zawieszonego PM10 oraz benzo(a)pirenu. W latach 2001-2009 stężenia zanieczyszczeń mierzone były na stacji tła miejskiego zlokalizowanej przy ul. Szaflarskiej.

Wartość stężenia pyłu PM10 na terenie Nowego Targu w ostatnich latach spada, jednak miasto nadal pozostaje jednym z najbardziej zanieczyszczonych miejsc w Małopolsce. W 2006 r. średnie roczne stężenie pyłu PM10 wyniosło $70 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (niemal dwukrotne przekroczenie normy). W 2020 r. średnia ta wyniosła $42 \mu\text{g}/\text{m}^3$, co, mimo znaczącej poprawy względem roku 2006 r., nadal stanowi wartość wyższą niż poziom dopuszczalny ($40 \mu\text{g}/\text{m}^3$). Odbiega ona również znacząco od zaleceń Światowej Organizacji Zdrowia, która w odniesieniu do średniorocznego stężenia pyłu PM10 ze względu na ochronę zdrowia ludzi rekomenduje dotrzymanie wartości $20 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Jak wskazano wyżej, przekroczenie dopuszczalnego poziomu średniorocznego odnotowane na stacji w Nowym Targu w 2020 r. było jednym w całym województwie.

Poza przekroczeniem norm jakości powietrza w odniesieniu do roku, w Nowym Targu występują również epizody wysokich stężeń, podczas których średnie dobowe stężenie pyłu PM10 przekracza $50 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Zgodnie z prawem krajowym i europejskim liczba dni z przekroczeniem dobowego poziomu dopuszczalnego pyłu PM10 nie może być wyższa niż 35 w roku. W roku 2006 liczba takich dni w Nowym Targu wyniosła aż 129 w ciągu roku, natomiast w roku 2020 – 90. Poprawa w tym zakresie jest zatem niewielka, a norma przekraczana jest prawie 3-krotnie. Co istotne, podobnie jak w przypadku normy rocznej, jest to najwyższa odnotowana wartość w całym województwie. Zbliżona liczba epizodów smogowych wystąpiła jedynie w Suchoj Beskidzkiej (72 dni) i Nowym Sączu (71 dni). Jakość powietrza w Nowym Targu jest zatem znacząco gorsza w porównaniu do reszty województwa. Mieszkańcy regularnie narażeni są na ekspozycję na ponadnormatywne stężenia zanieczyszczeń.

Na stacji pomiarowej Państwowego Monitoringu Środowiska w Nowym Targu nie dokonuje się pomiaru stężenia pyłu PM2,5. Ocena jakości powietrza w województwie małopolskim za rok 2020 sporządzona przez Regionalny Wydział Monitoringu Środowiska w Krakowie w oparciu o dane pomiarowe oraz modelowanie transportu zanieczyszczeń wskazuje, że miasto leży w obszarze przekroczeń poziomu dopuszczalnego. Zgodnie z wynikami modelowania przedstawionymi w *Rocznej ocenie jakości powietrza w województwie małopolskim za rok 2020* Miasto Nowy Targ położone jest w obszarze jednych z najwyższych przekroczeń, a wartość średniorocznego stężenia pyłu PM2,5 wynosi ponad $25,5 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Stanowi ona

przekroczenie zarówno normy wyznaczonej dla fazy I ($25 \mu\text{g}/\text{m}^3$), jak i fazy II obowiązującej od 2020 r. ($20 \mu\text{g}/\text{m}^3$).

Największy problem w zakresie jakości powietrza w Nowym Targu stanowią przekroczenia norm wyznaczonych w odniesieniu do benzo(a)pirenu. Benzo(a)piren jest rakotwórczym i mutagennym związkiem chemicznym, należącym do grupy wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych (WWA). Prawo krajowe i europejskie wskazuje, że średnie stężenie roczne benzo(a)pirenu nie może przekraczać $1 \text{ ng}/\text{m}^3$. W Małopolsce obszar przekroczenia ww. normy obejmuje 98% województwa, przy czym jest ona przekraczana kilku- bądź kilkunastokrotnie.

Stężenie benzo(a)pirenu mierzone jest od 2017 roku na stacji pomiarowej zlokalizowanej przy Placu Słowackiego. W roku 2014 pomiar prowadzony był dodatkowo na funkcjonującej jedynie przez rok stacji mobilnej przy ul. Powstańców. Średnie roczne stężenie odnotowane w roku 2014 wyniosło aż $15 \text{ ng}/\text{m}^3$ – poziom docelowy, który powinien zostać osiągnięty w roku 2013, został przekroczony aż 15-krotnie. W roku 2017 stężenie benzo(a)pirenu osiągnęło taką samą wartość. Co jednak niepokojące, w kolejnych latach poziom benzo(a)pirenu w powietrzu wzrósł aż do wartości $18 \text{ ng}/\text{m}^3$ przy jednoczesnym trendzie spadkowym na pozostałym obszarze województwa. Biorąc pod uwagę fakt, iż jest to substancja rakotwórcza, mieszkańcy Nowego Targu są poważnie narażeni na skutki zdrowotne oddziaływania zanieczyszczeń.

W ramach *Programu ochrony powietrza dla województwa małopolskiego* przyjętego w 2020 roku przeprowadzona została analiza udziałów źródeł emisji w stężeniach zanieczyszczeń mierzonych na stacjach pomiarowych. Pozwoliła ona na określenie głównych przyczyn występujących przekroczeń. Na potrzebę analizy wykorzystano modelowanie matematyczne. W przypadku stężenia średniorocznego pyłu PM_{10} , w lokalizacji stacji przy Placu Słowackiego, źródłem w największym stopniu kształtującym stężenie są źródła emisji powierzchniowej, tj. lokalne kotły i piece zasilane paliwami stałymi (ok. 60% udział) oraz emisja napływowa ze źródeł zlokalizowanych ponad 30 km od granicy województwa (ok. 25% udział), tj. tło krajowe, które jednak utrzymuje się na podobnym poziomie w całym województwie. Analiza została przeprowadzona również w odniesieniu do średniego rocznego stężenia benzo(a)pirenu. Zgodnie z jej wynikami w niemal 100% za poziom benzo(a)pirenu w powietrzu odpowiada lokalna emisja powierzchniowa, czyli emisja z nieefektywnych kotłów i pieców zasilanych paliwami stałymi.

Poza oddziaływaniem lokalnych źródeł emisji z sektora komunalno-bytowego, istotnym czynnikiem wpływającym na jakość powietrza w Nowym Targu są warunki, w jakich emitowane są szkodliwe substancje. Miasto Nowy Targ leży w środkowej części Kotliny Orawsko-Nowotarskiej. Jego położenie w głębokiej dolinie, a także ukształtowanie terenu utrudnia przewietrzanie miasta, co potęguje gromadzenie się zanieczyszczeń powietrza w miejscu ich emisji w sezonie grzewczym. Ze względu na położenie miasta temperatura powietrza osiąga niższe wartości w trakcie sezonu

grzewczego (w chłodnych porach roku) niż w pozostałej części województwa, przez co i sezon grzewczy trwa dłużej.

Jako obszar obowiązywania ograniczeń wskazanych w uchwale wskazano centrum miasta, tj. obszar wyznaczony:

- od zachodu ulicą Krakowską od mostu na potoku Czarny Dunajec do wiaduktu nad Aleją Tysiąclecia,
- od południa Aleją Tysiąclecia od wiaduktu, po którym biegnie ulica Krakowska do mostu nad potokiem Biały Dunajec,
- od wschodu potokiem Biały Dunajec od Alei Tysiąclecia do zbiegu z potokiem Czarny Dunajec,
- od północy prawobrzeżnym wałem przeciwpowodziowym potoku Czarny Dunajec od zbiegu z potokiem Biały Dunajec do ulicy Krakowskiej.

Został on wyznaczony ze względu na fakt, iż zlokalizowana jest tam znacząca liczba urządzeń grzewczych na stosunkowo niewielkim obszarze niespełna 118 ha. Ponadto w centrum miasta znajduje się wiele budynków wielolokalowych (takich jak wielopiętrowe kamienice) o znaczącej powierzchni – większej niż w przypadku budynków jednorodzinnych. Ich ogrzanie wymaga większej ilości energii, a co za tym idzie wykorzystanych paliw, których spalanie powoduje emisję zanieczyszczeń, w tym szkodliwych pyłów. Należy również zaznaczyć, iż, mimo, iż obszar ten nie obejmuje całego miasta, to właśnie tutaj zlokalizowanych jest wiele obiektów użyteczności publicznej, placówek oświatowych i zdrowotnych, budynków handlowo-usługowych, lokali gastronomicznych, obiektów kultury czy obiektów komunikacji publicznej. Wobec tego zanieczyszczenia emitowane i kumulowane na terenie centrum Nowego Targu oddziałują na znaczącą liczbę mieszkańców. Miasto ze względu na swoją lokalizację i turystyczny charakter odwiedzane jest także przez wielu turystów, w szczególności w sezonie zimowym. Podobnie jak mieszkańcy, są oni narażeni na wpływ zanieczyszczeń, w tym rakotwórczych substancji, na ich zdrowie.

Jak wskazano powyżej, na obszarze centrum miasta skumulowana została znacząca liczba urządzeń grzewczych zasilanych paliwami stałymi. W celu określenia struktury źródeł ogrzewania oraz liczby nieefektywnych kotłów i pieców na paliwa stałe Miasto Nowy Targ dokonało dotąd inwentaryzacji niemal 80% punktów adresowych pod kątem zainstalowanych źródeł ciepła. Liczba wszystkich źródeł na terenie miasta wynosi 4 949 szt., przy czym 1 828 urządzeń to kotły zasilane węglem i drewnem, które muszą zostać zlikwidowane bądź wymienione ze względu na ograniczenia wynikające z tzw. uchwały antyśmogowej dla Małopolski. 1 436 spośród nich to kotły zasilane węglem. Ponadto na terenie miasta zainstalowanych jest 609 kotłów na paliwa stałe, które spełniają wymagania rozporządzeń w sprawie ekoprojektu, w tym 135 zasilanych węglem. Poza kotłami zainstalowane są 754 miejscowe ogrzewacze na paliwa stałe. Aż 670 z nich nie spełnia wymagań

ekoprojektu. Pozostałe budynki na terenie miasta ogrzewane są z wykorzystaniem ogrzewania elektrycznego (74), ogrzewania gazowego (917), sieci ciepłowniczej (297), pomp ciepła (92) oraz ogrzewania olejowego (114).

Istotny w kontekście niniejszej uchwały jest fakt, iż na obszarze centrum Nowego Targu zainstalowanych jest aż 650 kotłów węglowych pozaklasowych oraz 3 i 4 klasy, emitujących znaczącą ilość zanieczyszczeń i podlegających likwidacji według uchwały antysmogowej dla Małopolski. Inwentaryzacja wykazała, że połowa budynków w centrum Nowego Targu ogrzewana jest z wykorzystaniem węgla, przy czym w połowie budynków spalany jest on w tzw. kopciuchach. Obszar centrum jest jednak obszarem o największym dostępie i potencjale rozwoju sieci ciepłowniczej i gazowej, co na pozostałym obszarze miasta może być utrudnione z uwagi na górskie ukształtowanie terenu.

Długość sieci ciepłowniczej na obszarze Miasta Nowy Targ wynosi 18,93 km. W najbliższych latach planowane jest jej rozbudowanie o kolejne 5 km, co pozwoli na przyłączenie 130-u nowych odbiorców ciepła. Z kolei aktualna długość sieci gazowej na terenie miasta wynosi 68,881 km. Przy założeniu utrzymania się podobnego do obecnego tempa przyłączenia odbiorców, Polska Spółka Gazownictwa szacuje, iż do roku 2030 utworzonych zostanie ok. 800 szt. przyłączy gazowych. Niewątpliwie wpływ na tempo rozwoju sieci będą miały wpływ działania związane z ograniczeniem spalania węgla w gospodarstwach domowych.

Zgodnie z art. 96 ust. 6 pkt. 2 POŚ uchwała sejmiku województwa określa rodzaje podmiotów lub instalacji, dla których wprowadza się ograniczenia lub zakazy, o których mowa w ust. 1.

Uchwała w § 2 wskazuje instalacje, dla których wprowadza się ograniczenia w zakresie ich eksploatacji. Przez pojęcie instalacji należy rozumieć określenie użyte w art. 3 pkt. 6 POŚ, oznaczające stacjonarne urządzenie techniczne lub zespół stacjonarnych urządzeń technicznych powiązanych technologicznie, do których tytułem prawnym dysponuje ten sam podmiot i położonych na terenie jednego zakładu lub budowle niebędące urządzeniami technicznymi ani ich zespołami, których eksploatacja może spowodować emisję.

Uchwała zgodnie z art. 96 ust. 1 POŚ obejmuje tylko te instalacje, w których następuje spalanie paliw. Przez pojęcie paliwa należy rozumieć zgodnie z art. 3 pkt. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 716 z późn. zm.) – paliwa stałe, ciekłe i gazowe będące nośnikami energii chemicznej.

Uchwała wymienia przykładowy katalog instalacji, w których następuje spalanie paliw. W przykładowym katalogu wskazano kocioł, kominek lub piec. Celem wskazania katalogu jest uczynienie uchwały regulacją przejrzystą i jasną dla podmiotów określonych w § 3 uchwały.

W uchwale wymieniono kocioł, kominek lub piec ponieważ są to instalacje, w których najczęściej następuje spalanie paliw w celu dostarczania ciepła do systemu centralnego ogrzewania (kocioł) lub wydzielania ciepła (kominek i piec) poprzez bezpośrednie przenoszenie ciepła ewentualnie połączone z przenoszeniem ciepła do cieczy lub z systemem dystrybucji gorącego powietrza.

Katalog nie jest wyczerpujący ponieważ na rynku instalacji pojawiają się różne produkty, a ponadto producenci instalacji używają dla nich różnych nazw. Przykładowy katalog instalacji nie pełni funkcji normatywnej, ponieważ nie wyznacza granic przedmiotu regulacji, ani treści hipotezy normy. Rodzaje instalacji, które zostały objęte ograniczeniami są zdefiniowane ze względu na ich cechy rodzajowe i przy wykorzystaniu pojęć o charakterze generalnym.

Uchwała wskazuje w § 3 rodzaj podmiotów (adresatów), dla których wprowadza się ograniczenia. Są nimi podmioty eksploatujące instalacje określone w § 2 uchwały. Nie różnicuje się adresatów uchwały z punktu widzenia posiadania przez nich tytułu prawnego do instalacji. Takie różnicowanie w nieuprawniony sposób mogłoby uprzywilejowywać osoby, których tytuł prawny do instalacji jest sporny, niejasny lub które żadnego tytułu prawnego nie posiadają względem osób posiadających tytuł prawny do instalacji. Z punktu widzenia celów uchwały istotny jest sposób eksploatacji instalacji.

Zgodnie z art. 96 ust. 6 pkt. 3 POŚ uchwała sejmiku województwa określa rodzaje lub jakość paliw dopuszczonych do stosowania lub których stosowanie jest zakazane na obszarze, o którym mowa w pkt 1, lub parametry techniczne lub rozwiązania techniczne lub parametry emisji instalacji, w których następuje spalanie paliw, dopuszczonych do stosowania na tym obszarze.

Zakres ograniczeń

Najważniejszym założeniem zaproponowanej uchwały jest wprowadzenie docelowo całkowitego zakazu spalania paliw stałych innych niż biomasa o wilgotności w stanie roboczym nie wyższej niż 20% (§ 4 ust. 2). Projekt uchwały precyzuje, że w tzw. okresie przejściowym – do 31 grudnia 2029 r. – spośród dostępnych paliw stałych, zakazuje się spalania biomasy⁵ o wilgotności powyżej 20% oraz paliw stałych, których zgodnie z prawem nie można wprowadzać do obrotu, tj. wymienionych w art. 7 ust. 7a ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, tj.:

- mułów węglowych, flotokoncentratów,
- węgla brunatnego,

⁵ Rozumianej jako biomasa pozyskana z drzew i krzewów oraz biomasa roślinna z rolnictwa, zgodnie z definicją wskazaną w art. 2 ust. 1 pkt. 4a lit. c ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 133).

- dowolnej mieszanki paliw, o których mowa w powyższych punktach, z dodatkiem lub bez dodatku innych substancji, zawierającej mniej niż 85% węgla kamiennego,
- paliw stałych niespełniających wymagań jakościowych określonych w Rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych,
- paliw stałych niesortowanych,
- paliw stałych, dla których nie wystawiono wymaganego świadectwa jakości.

Od 1 stycznia 2030 r. spośród paliw stałych dopuszczone zostanie spalanie jedynie biomasy o wilgotności do 20%. W § 1 ust. 2 pkt. 3 wskazano definicję biomasy w celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych. Jest ona zgodna ze wskazaną w art. 2 ust. 1 pkt. 4a lit. c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Z kolei wymagania względem maksymalnej wilgotności biomasy są spójne z tzw. uchwałą antysmogową dla Małopolski (Uchwała Nr XXXII/452/17 Sejmiku Województwa Małopolskiego).

Ponadto uchwała zakłada, że od **1 stycznia 2022 r.** nie będzie możliwe eksploatowanie nowych źródeł ciepła na paliwa stałe inne niż biomasa o wilgotności do 20%, by jak najszybciej powstrzymać powstawanie instalacji, które docelowo podlegać będą likwidacji. W tym kontekście warto zaznaczyć, iż regulacje wprowadzone w ramach ustawy *Prawo energetyczne* w styczniu 2020 roku pozwalają na wykorzystanie w nowych budynkach w pierwszej kolejności ciepła z sieci ciepłowniczej, odnawialnych źródeł energii (pompy ciepła, biomasa) lub ogrzewania elektrycznego (art. 7b ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. *Prawo energetyczne*). Należy także zwrócić uwagę, iż sprostanie nowym wymaganiom w zakresie warunków technicznych (WT 2021) dla nowopowstających budynków będzie wielokrotnie eliminowało wykorzystanie węgla ze względu na wymagany wskaźnik (poziom) efektywności energetycznej (roczne zapotrzebowanie budynku na energię). Spośród istniejących paliw stałych w praktyce jedynie biomasa pozwoli na jego osiągnięcie. Montowanie instalacji węglowych w nowych budynkach zostało więc znacząco ograniczone już od 2021 r.

Terminy przejściowe

Do czasu dopuszczenia spalania jedynie biomasy o wilgotności nie wyższej niż 20%, wskazane zostały okresy przejściowe, w których konieczne będzie zaprzestanie eksploatacji instalacji zasilanych innym paliwem niż biomasa. Okresy te są spójne z tzw. uchwałą antysmogową dla Małopolski. Ponadto uzupełniono je o terminy przejściowe dla kotłów węglowych 5 klasy oraz zasilanych węglem, spełniających wymagania określone w rozporządzeniu w sprawie ekoprojektu dla kotłów na paliwa stałe, których eksploatacja również będzie objęta zakazem. Projekt uchwały wskazuje następujące okresy przejściowe w odniesieniu do kotłów:

- Kotły pozaklasowe na biomasę oraz kotły pozaklasowe na węgiel (o klasie niższej niż 3 według normy PN-EN 303-5:2012), których eksploatacja rozpoczęła się przed 1 lipca 2017 r., można eksploatować do 31 grudnia 2022 r.
- Kotły 3 i 4 klasy według normy PN-EN 303-5:2012 na biomasę oraz kotły 3 i 4 klasy na węgiel, których eksploatacja rozpoczęła się przed 1 lipca 2017 r., można eksploatować do 31 grudnia 2026 r.
- Kotły 5 klasy według normy PN-EN 303-5:2012 na węgiel, których eksploatacja rozpoczęła się przed 1 lipca 2017 r., można eksploatować do 31 grudnia 2029 r.
- Kotły 5 klasy według normy PN-EN 303-5:2012 na biomasę, których eksploatacja rozpoczęła się przed 1 lipca 2017 r., można eksploatować do końca ich technicznej żywotności.
- Kotły na węgiel spełniające wymagania ekoprojektu, których eksploatacja rozpoczęła się przed 1 stycznia 2022 r., można eksploatować do 31 grudnia 2029 r.

W przypadku miejscowych ogrzewaczy pomieszczeń okresy objęcia wymaganiami uchwały są następujące:

- Miejscowe ogrzewacze pomieszczeń na węgiel, spełniające wymagania ekoprojektu, których eksploatacja rozpoczęła się przed 1 stycznia 2022 r., można eksploatować do 31 grudnia 2029 r.
- Miejscowe ogrzewacze pomieszczeń na biomasę i miejscowe ogrzewacze pomieszczeń na węgiel, które nie spełniają wymagań w zakresie minimalnych poziomów sezonowej efektywności energetycznej i norm emisji zanieczyszczeń określonych w Rozporządzeniu Komisji (UE) 2015/1185, których eksploatacja rozpoczęła się przed 1 lipca 2017 r., mogą być eksploatowane do 31 grudnia 2022 r., chyba, że będą:
 - osiągać sprawność cieplną na poziomie co najmniej 80% lub
 - zostaną wyposażone w urządzenie zapewniające redukcję emisji pyłu do wartości określonych w punkcie 2 lit. a załącznika II do Rozporządzenia Komisji (UE) 2015/1185

Zgodnie z powyższym, urządzenia zasilane węglem, których eksploatacja rozpoczęła się w ostatnich latach, tj. kotły klasy 5 i spełniające wymagania ekoprojektu oraz miejscowe ogrzewacze pomieszczeń spełniające wymagania ekoprojektu, mogą być eksploatowane do końca 2029 r. Z dniem 1 stycznia 2030 r. konieczne będzie zaprzestanie eksploatacji wszystkich instalacji grzewczych zasilanych węglem. Minimalny okres przejściowy wynosi zatem 8 lat w przypadku, gdy urządzenie zostanie zainstalowane 31 grudnia 2021 r.

Główne założenie niniejszej uchwały (odejście od spalania węgla w gospodarstwach domowych) jest spójne z polityką krajową. W ostatnich latach na poziomie krajowym przyjęte zostały dokumenty strategiczne oraz uruchomione zostały programy, które ukierunkowują strategię walki z zanieczyszczeniem powietrza w Polsce. W marcu 2021 r. ogłoszona została *Polityka energetyczna Polski do 2040 r.* Jednym z jej głównych założeń jest odejście od spalania węgla w gospodarstwach domowych w miastach do 2030 r., a na obszarach wiejskich do 2040 r. Dokument zakłada również niskoemisyjny kierunek transformacji źródeł indywidualnych, tj. zastąpienie przestarzałych źródeł ogrzewania pompami ciepła, ogrzewaniem elektrycznym, ogrzewaniem gazowym. Kierunek krajowej polityki energetycznej musi być uwzględniany w dokumentach strategicznych na niższych szczeblach.

Obecnie strategia wyrażona w *Polityce energetycznej Polski do 2040 r.* wdrażana jest również poprzez ogólnopolski program dofinansowania do wymiany źródła ogrzewania i termomodernizacji – Program Czyste Powietrze. Wdrażanie Programu zaplanowano do 2030 r. Od 1 stycznia 2022 r. w całej Polsce nie będzie możliwe otrzymanie dofinansowania do zakupu źródła zasilanego węglem (w województwie małopolskim zakaz ten obowiązuje już od 1 stycznia 2021 r. zgodnie z *Programem ochrony powietrza dla województwa małopolskiego*).

Należy podkreślić, iż na konieczność ograniczenia spalania paliw stałych w gospodarstwach domowych zwraca uwagę także Najwyższa Izba Kontroli w raporcie z 2018 r. pn. „Ochrona powietrza przed zanieczyszczeniami”: „(...) możliwość osiągnięcia w Polsce jakości powietrza zgodnej z zaleceniami WHO w odniesieniu do PM10, PM2,5, a przede wszystkim B(a)P nie znajduje potwierdzenia w aktualnie realizowanych i przewidywanych w przyszłości działaniach naprawczych. Zdaniem NIK warunki takie zostaną stworzone tylko w przypadku zasadniczej zmiany w sposobie ogrzewania gospodarstw domowych, w szczególności poprzez odpowiednie ograniczenie możliwości stosowania paliw stałych w sektorze komunalno-bytowym oraz zwiększenie wykorzystania sieci ciepłowniczych i gazowych lub innych mniej emisyjnych źródeł ciepła.”

Wprowadzenie od 2023 roku dodatkowych wymagań dla nowo eksploatowanych kotłów i miejscowych ogrzewaczy pomieszczeń na biomasę

Poza całkowitym zakazem spalania paliw stałych innych niż biomasa o wilgotności nie wyższej niż 20% od 1 stycznia 2030 r., w niniejszej uchwale wprowadzono dodatkowe wymagania względem kotłów i miejscowych ogrzewaczy pomieszczeń na biomasę. **Ograniczenia te obejmują jedynie urządzenia nowo eksploatowane od 1 stycznia 2023 r.** Do tego czasu, analogicznie do tzw. uchwały antysmogowej dla Małopolski, nowo instalowane kotły i miejscowe ogrzewacze pomieszczeń muszą spełniać wymagania w zakresie sezonowej efektywności energetycznej i normy emisji zanieczyszczeń określone w rozporządzeniach w sprawie ekoprojektu.

Kotły na biomasę

W przypadku kotłów zasilanych biomasą, których eksploatacja rozpocznie się nie wcześniej niż 1 stycznia 2023 r., zaproponowano, by urządzenia te musiały spełniać wymagania ekoprojektu związane z emisją zanieczyszczeń oraz efektywnością energetyczną oraz umożliwiały jedynie automatyczne podawanie paliwa⁶. Wymagania te są analogiczne do zapisów uchwały antysmogowej dla Małopolski. Dodatkowo zaznaczono jednak, że konieczne jest zapewnienie, że emisja cząstek stałych nie przekroczy 20 mg/m³. Rozwiązanie to pozwoli na efektywne wykorzystanie źródeł biomasowych, które, mimo, iż stanowią odnawialne źródło energii, powodują emisję zanieczyszczeń, takich jak pyły oraz wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne podczas procesu spalania.

Kotły na biomasę o emisji cząstek stałych do 20 mg/m³ mogą liczyć na wyższe dofinansowanie w ramach Programu Priorytetowego Czyste Powietrze. W grupie podstawowego dofinansowania kotły na pelet mogą otrzymać dofinansowanie do 30% kosztów, przy czym nie więcej niż 6 tysięcy złotych. Kotły na pelet z podwyższonym standardem mogą z kolei otrzymać dofinansowanie do 45%, ale nie więcej niż 9 tysięcy złotych w grupie podstawowej. Strategia ta jest powiązana z działaniami Narodowego Centrum Badań i Rozwoju, które uruchomiło program dofinansowania skierowany do producentów urządzeń grzewczych, na rozwój niskoemisyjnych technologii, takich jak kotły biomasowe o emisji do 20 mg/m³. Z programu *Szybka ścieżka* mogą skorzystać przedsiębiorcy oraz jednostki naukowe wspierające niskoemisyjne technologie grzewcze. Budżet 200 mln zł jest przeznaczony na badania przemysłowe lub eksperymentalne prace rozwojowe związane z niskoemisyjnymi technologiami grzewczymi. Wynikiem prac ma być opracowanie rozwiązań możliwych do wdrożenia. Warto zaznaczyć, iż już obecnie (stan na czerwiec 2021 r.) na Liście zielonych urządzeń i materiałów, prowadzonej przez Instytut Ochrony Środowiska-Państwowy Instytut Badawczy na potrzeby Programu Czyste Powietrze, znajduje się ponad 100 urządzeń zasilanych biomasą osiagających emisję cząstek stałych nie wyższą niż 20 mg/m³.

Ponadto Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/1189 z dnia 28 kwietnia 2015 r. *w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla kotłów na paliwo stałe* w Załączniku V określa najlepszą dostępną technologię w momencie wejścia w życie rozporządzenia. W przypadku kotłów na biomasę najlepsza dostępna technologia zapewnia wskaźnik emisji cząstek stałych równy 2 mg/m³.

Warto zaznaczyć, iż spełnienie opisanych wyżej parametrów, tj. zapewnienie, że emisja pyłów nie jest wyższa niż 20 mg/m³, będzie łatwe do weryfikacji ze względu na obowiązujące wymagania w zakresie dokumentacji urządzeń. Zgodnie

⁶ z wyłączeniem instalacji zgazowujących paliwo

z pkt. 2 Załącznika II do Rozporządzenia Komisji (UE) 2015/1189⁷ od 1 stycznia 2020 r. w instrukcji obsługi kotła dla instalatorów i użytkowników oraz na ogólnodostępnych stronach internetowych producentów udostępniane muszą być m.in. informacje zawarte w Tabeli 1. ww. Załącznika.

Miejscowe ogrzewacze pomieszczeń na biomasę

Analogicznie do wymagań uchwały antyśmogowej dla Małopolski w przypadku miejscowych ogrzewaczy pomieszczeń na biomasę (m.in. kominków, ogrzewaczy pomieszczeń, pieców kaflowych), których eksploatacja rozpocznie się nie wcześniej niż 1 stycznia 2023 r., zaproponowano możliwość eksploatacji tylko urządzeń spełniających wymagania ekoprojektu w zakresie sezonowej efektywności energetycznej i norm emisji zanieczyszczeń.

Poza powyższymi wymaganiami, podobnie jak w przypadku kotłów, zaproponowane zostały dodatkowe wymagania, obowiązujące od 1 stycznia 2023 r. Nowo eksploatowane urządzenia, poza spełnieniem wymagań w zakresie sezonowej efektywności energetycznej oraz emisji zanieczyszczeń określonych w rozporządzeniu ws. ekoprojektu, powinny spełniać następujące wymagania:

- posiadać zamkniętą komorę spalania,
- być wyposażone w termostatyczny regulator dostarczania powietrza do procesu spalania dedykowany dla użytkowanego urządzenia, z kodowanym dostępem do ustawień.

Zgodnie z zapisami Załącznika II Rozporządzenia Komisji (UE) 2015/1185, w przypadku ogrzewaczy pomieszczeń z otwartą komorą spalania sezonowa efektywność energetyczna ogrzewania pomieszczeń nie może być niższa niż 30%, podczas gdy ogrzewacze z zamkniętą komorą, w zależności od zastosowanego paliwa stałego, muszą osiągać sprawność na poziomie od co najmniej 65% do co najmniej 79%. Zastosowanie zamkniętej komory spalania zapewnia zatem wykorzystanie urządzenia o nawet ponad dwukrotnie wyższej sprawności.

W odniesieniu do emisji cząstek stałych Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/1185 wskazuje, że w przypadku zastosowania ogrzewacza o otwartej komorze spalania dopuszczalna jest emisja PM do 50 mg/m³. W przypadku zamkniętej komory spalania emisje te wynoszą nie więcej niż 40 mg/m³ w przypadku kuchenek oraz przy zastosowaniu paliw stałych innych niż drewno prasowane w formie peletów. Przy wykorzystaniu drewna prasowanego w formie peletów emisja ta nie może przekroczyć 20 mg/m³.

Na emisyjność urządzeń ma również wpływ automatyczne sterowanie pracą urządzenia, które pozwala na optymalizację pracy instalacji. Zastosowanie regulacji

⁷ Rozporządzenia Komisji (UE) 2015/1189 z dnia 28 kwietnia 2015 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla kotłów na paliwo stałe

w celu utrzymania w warunkach rzeczywistych parametrów osiągniętych podczas testów urządzenia zalecane jest w Rozporządzeniu Komisji (UE) 2015/1185:

„(15) Efektywność energetyczna miejscowych ogrzewaczy pomieszczeń na paliwo stałe zmniejsza się w trakcie eksploatacji w warunkach rzeczywistych w porównaniu z efektywnością energetyczną ustaloną w fazie testów. Aby zbliżyć wartość sezonowej efektywności energetycznej ogrzewania pomieszczeń do wartości sprawności użytkowej, należy zachęcać producentów do stosowania regulacji.”

Czynnik ludzki, jakim jest sposób obsługi urządzenia, ma istotny wpływ na parametry jego pracy, dlatego, by zapewnić optymalne warunki spalania paliwa, konieczne jest ograniczenie wpływu użytkownika na ten proces. Zapisy niniejszej uchwały mają na celu długoterminowe ograniczenie emisji zanieczyszczeń. Parametry instalowanych urządzeń muszą bowiem gwarantować, że problem złej jakości powietrza nie powróci po latach eksploatacji urządzeń na paliwa stałe. Dedykowany do urządzenia termostatyczny regulator pozwoli na utrzymanie podczas rzeczywistego użytkowania urządzenia warunków emisyjnych oraz efektywności energetycznej na poziomie maksymalnie zbliżonym do osiągniętego w trakcie badań certyfikujących. Zastąpienie ręcznej regulacji automatycznym sterowaniem pozwoli wykluczyć błędy rzeczywistej obsługi, tj. przypadkowy oraz niezgodny z instrukcją obsługi urządzenia sposób regulacji procesu spalania, a tym samym mocy urządzenia i emisji zanieczyszczeń. Zagwarantowanie kodowanego dostępu do ustawień regulatora pozwoli zapobiec ewentualnym niepożądanym zmianom w algorytmie spalania, które mogłyby pogorszyć warunki spalania, a tym samym powodować wzrost emisji zanieczyszczeń.

Należy zaznaczyć, że powyższe wymagania, które zostały zaproponowane dla okresu od 1 stycznia 2023 r., nie mają zastosowania dla miejscowych ogrzewaczy pomieszczeń, które zostały wyłączone spod wymagań Rozporządzenia Komisji (UE) 2015/1185 z dnia 24 kwietnia 2015 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla miejscowych ogrzewaczy pomieszczeń na paliwo stałe. Mowa o następujących instalacjach, które zostały wskazane w art. 1, ust. 2 Rozporządzenia:

- miejscowe ogrzewacze pomieszczeń na paliwo stałe przeznaczone do spalania wyłącznie biomasy nieдрzewnej;
- miejscowe ogrzewacze pomieszczeń na paliwo stałe przeznaczone wyłącznie do użytku na zewnątrz;
- miejscowe ogrzewacze pomieszczeń na paliwo stałe, których bezpośrednia moc cieplna wynosi mniej niż 6 % łącznej bezpośredniej i pośredniej mocy cieplnej przy nominalnej mocy cieplnej;
- miejscowe ogrzewacze pomieszczeń na paliwo stałe, które nie są zmontowane fabrycznie ani nie są dostarczane jako prefabrykowane

komponenty lub części przez jednego producenta i muszą być zmontowane na miejscu;

- produkty do ogrzewania powietrznego;
- piece do saun.

Dla powyższych instalacji zaproponowano utrzymanie wymagań wynikających już z uchwały antysmogowej dla Małopolski. Oznacza to, że muszą one spełniać wymagania dotyczące sezonowej efektywności energetycznej oraz norm emisji zanieczyszczeń określone w Rozporządzeniu Komisji (UE) 2015/1185 z dnia 24 kwietnia 2015 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla miejscowych ogrzewaczy pomieszczeń na paliwo stałe.

Zestaw rozwiązań związanych z eksploatacją urządzeń zasilanych paliwami stałymi, zaproponowany w projekcie uchwały, zakłada przede wszystkim wyeliminowanie źródeł ogrzewania zasilanych węglem. Przyczyniają się one zarówno do zanieczyszczenia powietrza, jak i do negatywnych zmian klimatycznych, ich powstawanie nie znajduje zatem uzasadnienia, podobnie jak ich finansowanie ze środków publicznych. Z kolei w przypadku źródeł zasilanych biomasą przyjęto, iż elementem kluczowym jest zapewnienie jak najniższego poziomu emitowanych przez nie zanieczyszczeń, w szczególności szkodliwych pyłów. Zaproponowane rozwiązania są możliwe do wdrożenia także w miejscach, gdzie brak jest pełnego dostępu do sieci ciepłowniczej lub gazowej – na obszarach tych instalowane urządzenia powinny gwarantować minimalną emisję zanieczyszczeń. Rozwiązanie wdrażane niniejszą uchwałą stanowi zatem optymalną alternatywę dla całkowitego zakazu spalania paliw stałych. Pozwoli ono osiągnąć efekty maksymalnie zbliżone do efektów poprawy jakości powietrza w Krakowie.

Zgodnie z art. 96 ust. 7 POŚ uchwała sejmiku województwa może określać sposób lub cel wykorzystania paliw, który jest objęty ograniczeniami określonymi w uchwale (ust. 1), okres obowiązywania ograniczeń lub zakazów w ciągu roku (ust. 2) oraz obowiązki podmiotów objętych uchwałą w zakresie niezbędnym do kontroli realizacji uchwały (ust. 3).

Niniejsza uchwała nie wskazuje sposobu i celu wykorzystania paliw, który jest objęty ograniczeniami. Oznacza to, że uchwała obejmuje wszystkie instalacje, które wydzielają lub dostarczają ciepło, zarówno instalacje wykorzystywane w celach grzewczych, jak również w celach przygotowania żywności i innych. Należy bowiem zwrócić uwagę, że bez względu na cel stosowania paliw, przebieg procesu spalania i emisja zanieczyszczeń związana ze stosowaniem paliw stałych jest identyczna. Celem regulacji jest ograniczenie emisji zanieczyszczeń do powietrza, dlatego nie może ona przewidywać wyjątków dla procesów, które tę emisję również powodują. Ponadto dzięki objęciu ograniczeniami wszystkich instalacji, w których następuje spalanie paliw, niezależnie od celu stosowania tych paliw, uzyskany zostanie efekt

domknięcia ewentualnych luk i możliwości obejścia przepisów. W przypadku wykorzystania paliw nie tylko do celów grzewczych, ale również funkcji dodatkowych (np. przygotowanie żywności), wyeliminowane zostaną wątpliwości czy uchwała ma zastosowanie w tym zakresie.

Brak jest również podstaw do wyłączenia spod zakresu uchwały wykorzystywania instalacji innych niż wyraźnie dopuszczone, na cele związane z wykonywaniem usług gastronomicznych (oprócz przypadków wskazanych w art. 96 ust. 8 POŚ). Wyłączenie takie byłoby sprzeczne z zasadą równości wyrażoną w art. 32 Konstytucji RP. Wykorzystywanie instalacji innych niż wyraźnie dopuszczone na cele związane z wykonywaniem usług gastronomicznych przez przedsiębiorców charakteryzuje się tą samą cechą co przygotowanie żywności przez podmioty nieświadczące usług gastronomicznych. Cechą tą jest emisja zanieczyszczeń do atmosfery. Jednocześnie brak jest podstaw do stwierdzenia, że wyłączenie usług gastronomicznych byłoby uzasadnione. Zważywszy na cele niniejszej uchwały należy przyznać prymat zasadom sprawiedliwości społecznej (art. 2 Konstytucji RP) oraz zapobiegania negatywnym dla zdrowia skutkom degradacji środowiska (art. 68 ust. 4 Konstytucji RP) nad zasadą swobody prowadzenia działalności gospodarczej (art. 22 Konstytucji RP). Jeżeli wymaga się poddania ograniczeniom wskazanym w niniejszym akcie także od osób niezamożnych, które nie prowadzą działalności gospodarczej, to nie byłoby uzasadnione wyłączenie z zakresu uchwały osób prowadzących działalność gospodarczą. Ponadto stopień zanieczyszczenia powietrza uzasadnia podjęcie działań zdecydowanych, gdyż obecne tylko takie są w stanie wpłynąć na zapobieganie negatywnych dla zdrowia skutków degradacji środowiska. Ograniczenia wskazane w niniejszej uchwale są podejmowane w granicach upoważnienia ustawowego wskazanego w art. 96 POŚ i są niezbędne ze względu na ważny interes publiczny, jakim jest wyrażone w §1 uchwały zapobieganie negatywnemu wpływowi zanieczyszczeń na ludzi i środowisko.

Uchwała nie zawiera szczególnych okresów obowiązywania ograniczeń w ciągu roku. Intencją uchwałodawcy jest aby ograniczenia obowiązywały przez cały rok. Związane jest to z koniecznością zmniejszenia całorocznej emisji zanieczyszczeń. Ponadto wyznaczone w uchwale poziomy emisji zanieczyszczeń określone są w ramach procedury badawczej instalacji niezależnej od pory roku. Celem uchwały jest trwałe ograniczenie emisji zanieczyszczeń m.in. poprzez wyeliminowanie spalania paliw stałych innych niż biomasa o ograniczonej wilgotności (przede wszystkim węgla). Ograniczenia powinny zatem obowiązywać nieprzerwanie od momentu wprowadzenia.

Na podstawie art. 96 ust. 7 pkt 3 ustawy Prawo ochrony środowiska określono obowiązki podmiotów objętych uchwałą w zakresie niezbędnym do kontroli realizacji uchwały. Podmioty eksploatujące instalacje zostały zobowiązane do wykazania za pomocą dokumentów spełnianie wymagań określonych w niniejszej

uchwale poprzez przedstawienie dokumentów potwierdzających spełnienie tych wymagań. Katalog dokumentów, które mogą być wykorzystane w tym celu pozostaje otwarty, mogą to być w szczególności: dokumentacja z badań, dokumentacja techniczna urządzenia, instrukcja dla instalatorów i użytkowników, deklaracja właściwości użytkowych.

Realizacja uchwały

Realizacja niniejszej uchwały wymaga zaangażowania Miasta Nowy Targ ze względu na posiadane przez nią kompetencje m.in. w zakresie zaopatrzenia mieszkańców w ciepło, kształtowania polityki przestrzennej, wydawania pozwoleń na budowę, udzielania dotacji mieszkańcom do wymiany kotłów opalanych paliwami stałymi i udzielania pomocy społecznej.

Miasto Nowy Targ od lat podejmuje działania na rzecz ograniczenia emisji zanieczyszczeń, co pozwoli na skuteczną realizację postanowień niniejszej uchwały. By zapewnić wdrażanie celów *Programu ochrony powietrza dla województwa małopolskiego* i docelowo ograniczyć emisję zanieczyszczeń i doprowadzić do osiągnięcia poziomów dopuszczalnych i docelowych zanieczyszczeń, Miasto Nowy Targ przystąpiło do projektu zintegrowanego LIFE pn. „*Wdrażanie Programu ochrony powietrza dla województwa małopolskiego – Małopolska w zdrowej atmosferze*”. Dzięki środkom projektu w 2016 r. w Nowym Targu zatrudniony został Ekodoradca, którego zadaniem jest wdrażanie działań naprawczych *Programu*. Ekodoradca prowadzi działania edukacyjne oraz informacyjne dla mieszkańców, realizuje działania kontrolne w zakresie przestrzegania zakazu spalania odpadów i przestrzegania przepisów uchwały antysmogowej, przygotowuje lokalne strategie związane z poprawą jakości środowiska oraz pozyskuje środki zewnętrzne na potrzebę wdrażania Programu ochrony powietrza.

W latach 2013-2020 w mieście Nowy Targ zlikwidowanych zostało 809 nieefektywnych urządzeń na paliwa stałe. Ponadto, by zapewnić mieszkańcom wsparcie w wymianie nieefektywnych źródeł na paliwa stałe, Miasto Nowy Targ utworzyło dwa programy dotacyjne z własnego budżetu:

- *Udzielanie dotacji na dofinansowanie wymiany systemu centralnego ogrzewania poprzez wymianę niskowydajnych i nieekologicznych palenisk i kotłów na paliwa stałe, na nowoczesne i proekologiczne kotły na gaz z sieci w budynkach mieszkalnych na terenie miasta Nowy Targ z budżetu Gminy Miasto Nowy Targ (Zarządzenie Nr 0050.Z.76.2019 Burmistrza Miasta Nowy Targ z dnia 15.05.2019 roku).*

Wysokość dotacji wynosi 5 000 zł. Od wejścia w życie przedmiotowego programu przyznano 46 dotacji w 2019 roku, 99 w 2020 roku, a w roku 2021 podpisano 75 umów dofinansowania.

- *Udzielanie dotacji na dofinansowanie wymiany centralnego ogrzewania poprzez wymianę niskowydajnych i nieekologicznych palenisk i kotłów na paliwa stałe celem podłączenia do miejskiej sieci ciepłowniczej MPEC Nowy Targ Sp. z o.o. w budynkach mieszkalnych na terenie miasta Nowy Targ z budżetu Gminy Miasto Nowy Targ (Zarządzenie Nr 0050.Z.75.2019 Burmistrza Miasta Nowy Targ z dnia 15.05.2019 roku).*

Wysokość dotacji wynosi 5 000 zł. Od wejścia w życie przedmiotowego programu przyznano 18 dotacji w 2019 roku, 15 w 2020 roku, a w roku 2021 opisano 1 umowę dofinansowania.

Ponadto w latach 2015-2017 zrealizowano projekt w ramach *Program Ograniczenia Niskiej Emisji* – programu Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska w Krakowie. Dofinansowano w tym czasie 170 inwestycji wymian kotłów na nowoczesne kotły na gaz, ekogroszek i pellet. 50% dofinansowania stanowiły środki z WFOŚiGW (1 101 750 zł), a 35% dotacja wspomagająca z budżetu miasta (771 225 zł).

W latach 2018-2020 realizowano inwestycje w ramach dwóch programów dofinansowania z Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Małopolskiego na lata 2014-2020 Poddziałanie 4.4.2 Obniżenie poziomu niskiej emisji – SPR (biomasa i paliwa gazowe) oraz Poddziałanie 4.4.3 Obniżenie poziomu niskiej emisji (paliwa stałe). Łącznie dofinansowano 224 inwestycje wymian kotłów na proekologiczne.

Miasto Nowy Targ poza programami dotacyjnymi wspierającymi wymianę źródeł ogrzewania utworzyło także program osłony skierowany do mieszkańców, którzy po wymianie źródła ogrzewania na ekologiczne mierzą się ze zwiększonymi kosztami ogrzewania. Program wprowadzono uchwałą Rady Miasta Nowy Targ dotyczącą "Lokalnego Programu Osłonowego dla mieszkańców Miasta Nowy Targ, którzy ponoszą zwiększone koszty grzewcze związane z trwałą zmianą systemu ogrzewania na paliwa stałe i zastąpienie go proekologicznymi systemami grzewczymi" (uchwała Nr XXIII/256/2020 Rady Miasta Nowy Targ z dnia 12 października 2020 roku).

Obecnie gmina jest także w trakcie przygotowywania wniosku o wsparcie w ramach Programu STOP SMOG, który skierowany jest do mieszkańców o najniższych dochodach. Dzięki środkom Programu możliwe jest przeprowadzenie nie tylko wymiany źródła ogrzewania, ale także termomodernizacji budynku. Ponadto, na podstawie porozumienia z Wojewódzkim Funduszem Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Krakowie w Nowym Targu funkcjonuje punkt obsługi Programu Czyste Powietrze – ogólnopolskiego programu dofinansowania wymiany źródeł ciepła i termomodernizacji budynków jednorodzinnych. Dzięki porozumieniu mieszkańcy Nowego Targu mają większy dostęp do Programu i mogą skorzystać ze wsparcia pracowników gminy w pozyskaniu dofinansowania, co

niewątpliwie przyspieszy wymianę nieefektywnych źródeł ciepła. Od początku funkcjonowania Programu do końca 2020 r. złożone zostały 132 wnioski o dofinansowanie.

Niniejsza uchwała jest aktem prawa miejscowego i stanowi źródło prawa powszechnie obowiązującego na ww. obszarze, co umożliwi uwzględnienie zapisów uchwały w toku rozstrzyganych spraw. W prowadzonych postępowaniach administracyjnych, między innymi w oparciu o ustawę z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 741 z późn. zm.) i ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1333 z późn. zm.), możliwe będzie wiążące ustalenie warunków dla poszczególnych inwestycji w zakresie dopuszczalnych rodzajów paliw ze względu na wymogi ochrony powietrza, a obowiązek ten będzie egzekwowany przy podejmowaniu działań inwestycyjnych.

Zadania kontrolne w zakresie przestrzegania przepisów wprowadzonych niniejszą uchwałą będą prowadzić w szczególności:

- Upoważnieni pracownicy Miasta Nowy Targ, na podstawie art. 379 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1219 z późn. zm.),
- Policja, w oparciu o art. 1 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 360 z późn. zm.),
- Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Nowym Targu, na podstawie art. 81 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1333 z późn. zm.),
- Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska, w oparciu o art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 995 z późn. zm.).

Sankcje stosowane w przypadku naruszenia postanowień uchwały określone zostały w art. 334 Prawa ochrony środowiska, który stanowi, że: *„Kto nie przestrzega ograniczeń, nakazów lub zakazów, określonych w uchwale sejmiku województwa przyjętej na podstawie art. 96, podlega karze grzywny.”* Zgodnie z art. 24 Kodeksu wykroczeń grzywna wynosi od 20 zł do 5 000 zł, przy czym w postępowaniu mandatowym można nałożyć grzywnę w wysokości do 500 zł, a jeżeli czyn wyczerpuje znamiona wykroczeń określonych w dwóch lub więcej przepisach ustawy 1 000 zł (art. 96 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia). Organami uprawnionymi do nakładania mandatów na podstawie art. 334 Prawa ochrony środowiska na gruncie aktualnego stanu prawnego jest Policja i Inspektorzy Inspekcji Ochrony Środowiska.

Zgodnie z art. 96 ust. 9 POŚ, o której mowa w ust. 1, jest aktem prawa miejscowego. Postanowienie to oznacza, że uchwała musi być opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Małopolskiego. Jej wejście w życie nastąpi

1 stycznia 2022 roku. Takie rozwiązanie (wejście w życie nie po upływie 14 dni od ogłoszenia, a w terminie późniejszym) jest zgodne z art. 4 ust.1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1461), zgodnie z którym akty normatywne, zawierające przepisy powszechnie obowiązujące, ogłaszane w dziennikach urzędowych wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia ich ogłoszenia, chyba że dany akt normatywny określi termin dłuższy.

Reasumując, Sejmik Województwa Małopolskiego w celu ochrony zdrowia mieszkańców oraz ograniczenia negatywnego oddziaływania zanieczyszczeń na środowisko, wprowadza w granicach administracyjnych Miasta Nowy Targ na obszarze wskazanym w niniejszej uchwale, ograniczenia w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw. Niniejsza uchwała stanowi realizację zapisów Programu ochrony powietrza dla województwa małopolskiego oraz krajowej strategii ochrony powietrza.